

NOVELL A

**Jagad
igen**

Roy Panen

Hej!

Jag heter Roy Panen och det är jag som har skrivit denna bok.

Den är gratis för läsning/lyssning, nedladdning, delning/spridning. Men den får inte säljas. Och den får inte användas som egen text i andra texter eller böcker.

Jag äger upphovsrätten, och bokfilen är säkerhetsskyddad.

Hoppas du kommer tycka om den.

Mer information finns i slutet av boken.

AMIR-serien

Den handlar om bästa kompisarna Amir och Sten, 8-9 år.

De är mycket mobbade, och de kommer ifrån varandra. Men deras kärlek till varandra är så stark att de senare, med fina vuxnas hjälp, finner tillbaka till varandra.

Båda kämpar framåt på sin nya väg i all hopplöshet. Och det blir en lång och tuff resa innan de ses igen.

Noveller

Från:

AMIR Mobbare

1 Jagad 1-21 79 s.

2 Värsta mobbningen 22-30 53 s.

3 Boxas 31-40 50 s.

4 Fortsatt mobbning 41-57 69 s.

5 Jagad igen 58-75 73 s.

Information

Noveller

AMIR Mobbare har gjorts om till fem noveller.

Hela boken finns med bland novellerna. Texterna har inte gjorts om och är i sitt original.

Novellerna ligger i en nummerordning som följer originalbokens linje av innehåll.

De fem novellerna är ett pedagogiskt alternativ till originalboken. De kan hjälpa läsaren att få en god inblick över vad originalboken handlar om. Och man kan enkelt välja att läsa fristående delar av boken.

A = AMIR.

AMIR

Mobbare

Roy

Panen

Roy Panen

Bokförlag

Roy Panen –
NOVELLER
A MOBBARE
Jagad igen

Information

NOVELLER A MOBBARE Jagad igen

(5) 2023

Hämtad från: AMIR Mobbare (1)

© Roy Panen 2023

Roy Panen Bokförlag, Sollebrunn

www.panen.se

roy@panen.se

Omslagsfoto: Skrynkelig plast, Roy
Panen

Omslag: Roy Panen

ISBN 978-91-89769-84-7

Denna bok skyddas av upphovsrättslagen.

Varning

Denna bok är ganska läskig och skrämmande med mobbning som huvudämne. Men var inte rädd eller minsta orolig. Du klarar av det.

Den innehåller också mycket fina saker med massor av ljus. Detta som också blir större och starkare än det mörka och läskiga.

Ingen vill väl bli mobbad. Ändå finns det mobbare. Fast dessa dumma typer behöver nog bara lära sig en liten läxa

för att sedan – förhoppningsvis bli bättre människor. I bästa fall kanske de också blir snälla. Och ännu bättre att de till och med blir fina kompisar.

Alla behöver en kompis att ha kul med. Gärna flera, och både flickor och pojkar.

Amir, i denna bok, har stora problem med mobbare. Men han är stark, och faktiskt tuff, modig, och framförallt påhittig, när det gäller att hantera sina mardrömslika mobbare.

Det finns ingen som visar Amir vägen, hur han ska göra eller tänka – för att få slippa problemen och det som

skrämmar honom.

Men längre fram i denna bokserie, boken Låtsasstorebror, finner han någon som hjälper honom och som bokstavligen sopar rent vägen framför honom där han går. Och nu behöver han inte vara rädd mer.

Amir behöver få drömma, fantisera, och skapa sina egna mål för vad han vill göra. Och allt detta utan att behöva vara rädd.

2016-08-15

Hej, igen!

Kanske är du en av dem som föredrar kortare berättelser, noveller.

Min romanserie AMIR, är en serie på ett antal böcker, men som innehåller flera kortare och avslutande berättelser. Kanske kan dessa vara ett alternativ för val av läsning, och att du senare vill ge dig på att läsa hela serien i sin fulla längd.

Genom serien får du läsa om massor av händelser, som har en koppling till

varandra och med det hänger ihop, med flera röda trådar: kärlek, vänskap, mod, styrka, och en vilja av stål.

I denna novell Jagad igen, fortsätter mobbarna att jaga Amir, och de är mycket arga.

Mobbare

Baksidestext

Mobbarna jagar Amir och han springer för sitt liv.

Han flyr och klättrar upp i en stor björk.

Men mobbarna, tre stycken och äldre än han, klättrar efter honom.

Snart är Amir mycket högt upp i trädet. Han vågar hota mobbarna, att han ska sparka ner dem, om de fortsätter klättra.

De blir kvar hängandes och väntades

högt uppe i björken. Kanske åtta meter ovanför marken. Och det svajar otäckt.

Amir är livrädd för att ramla ner. Men han är också rädd för mobbarna. Vad kommer de att göra om de får tag på honom?

Men snart tröttnar mobbarna och klättrar ner.

Det börjar blåsa mer och Amir får svårt att hålla sig fast, högt upp i en björk. Det svajar otäckt.

Han ropar på hjälp.

En man hjälper honom att klättra ner.

Men inte långt senare jagas han av mobbarna på nytt.

MOBBARNA

IGEN

58 Springer

för sitt liv

Amir och mobbare, ute

Med tre värsta mobbare i hälarna

springer Amir för sitt liv. Och han är rädd. Livrädd.

Hela tiden ropar och skriker de hemska saker till honom, om honom, och vad de ska göra med honom när de får tag på honom.

Han är själv i dag. Alla kompisar är borta på något. Några är på semester och några har med sin familj rest bort i något ärende,

Och Amir får inte vara ifred, varken hemma på sin gård, någon annan gård, vid fotbollsplanen, lekparken eller någon annan plats.

Bäst för honom vore att vara hemma

i lägenheten, ute på balkongen. Men det har han ingen lust med.

Han försöker tänka, vad han själv vill, och inte vill.

Han vill kunna gå ute och göra som han vill och har lust med, utan att de där dumma pojkarna kommer och bråkar med honom.

59 Vill slippa mobbarna

Och nu springer han förbi en tom lekplats, med de dumma pojkarna tätt efter.

Han tänker att kanske vore det bäst att bara springa raka vägen hem, det snabbaste han kan. Men, som sagt, han vill inte vara inne i lägenheten eller ute på balkongen. Han vill vara ute och

leka, spela fotboll eller något annat kul.

Men alla hans kompisar verkar vara upptagna med annat i dag.

Hampus är med sin familj på semester någonstans. Och Ralf är inte heller hemma. Men var han är vet han inte. Ralf har inte sagt något om att han skulle resa bort i dag.

Fast Ralf och han var tillsammans i går, och i förrgår, och de gjorde roliga saker. De spelade fotboll, tennis, frisbee och krocket.

Och varje gång de försökte göra något av dessa saker, blir de störda av mobbarna som hela tiden söker upp och

vill förstöra för dem.

60 Älskar att hata honom

Och en gång, i går, kommer Ralfs pappa ut och försöker prata med de dumma pojkarna. Fast det hjälpte bara för en liten stund. Sedan var de tillbaka på noll igen, där som de var innan.

Och i dag är pojkarna efter honom hela tiden. De är som hans skugga.

Deras elakheter börjar med att de säger fula och hemska saker till honom, och om honom.

Saker som de säger är: svartskalle, turk på burk, att han är kobent, är en hare, apa, och att han stinker skit.

Fast Amir vet att ingenting av allt det som de säger är sant. De gör allt för att få bråka med honom och för att få honom ledsen.

Fast nu ropar de också att de ska slå honom när de får tag på honom, att han ska få så mycket stryk att han inte

kommer kunna stå på benen på minst en vecka.

Vad de måste hata honom, tänker han. Kalle, Marre och Fille verkar älska att hata honom. Men de är alla helt knäppa i huvudet. Och de borde söka hjälp. Fast, det hjälper nog inte.

Och nu: de jagar och Amir springer undan.

Lite bortanför lekparken finns en större gräsmatta med en linbana. Men inte heller där är någon och leker.

STOR BJÖRK

61 Tar skydd upp i ett träd

Amir och mobbare, ute

Amir springer och springer, med mobbarna tätt i hälarna.

Och lite bortanför, där finns en liten skogsdunge med lövträd: mest lönnar

och björkar. Och de är stora. Flera av dem är säkert mer än tio meter höga.

Amir börjar bli trött, och han har fortfarande de dumma pojkarna efter sig. Om de får tag på honom ...? Han vågar inte ens tänka på det.

Men vad ska han göra? Ska han ropa ... och det högsta han orkar?

Men så får han en idé. Han kan ta sikte på ett av träden och snabbt klättra upp. Han vet att han är duktig på att klättra. Han har förut klättrat både i träd och i berg, och med Ralf och Hampus.

Jo, så får det bli. Han ska klättra högt upp i ett träd. Och om någon av de

dumma pojkarna klättrar efter honom ... då kan han sparka neråt mot dem, så att de ramlar ner på marken och kanske till och med slår sig. För man måste få försvara sig. Det vet han.

Men det måste vara ett träd som är jättehögt.

Han ser en megastor björk framför sig. Den är nog minst lika hög som trevåningshusen där hemma.

62 Stor björk

Framme vid björken behöver han ta sats och göra ett hopp upp i luften och försöka få tag i en gren.

Han lyckas. Håller i grenen med båda händer och drar sig upp, tar ett rejält tag med benen runt trädstammen. Försöker komma upp en bit så att han kan ta tag i en gren ovanför.

Han lyckas.

Gör som tidigare, drar sig upp med armarna, kramar om stammen med

benen. Och strax får han tag i nästa gren.

Nu har Kalle hunnit fram till trädet. Han gör som Amir och hoppar upp till grenen.

Amir fortsätter bara att klättra.

Och snart klättrar även Fille och Marre upp i trädet.

Amir vet inte vad han ska göra nu, annat än att bara klättra. Och trädet är enormt stort och högt. Så han räknar snabbt ut att nu är hans enda och kanske bästa flyktväg att bara fortsätta klättra uppåt. Så långt som det går.

Denna enorma björk har ett par rejäla

stammar som gör att trädet delar på sig.

Amir tittar upp och bestämmer sig för att välja den stam som verkar störst och som går högst upp i trädet.

Det han kan hoppas på nu är att de dumma pojkarna inte är så bra på att klättra och snart inte vågar klättra högre.

63 Hotfulla mobbare

Amir har ett litet försprång till Kalle som är ett par meter nedanför. Han vågar stanna för att hämta andan.

Och Kalle klättrar på och skriker hotfullt till honom.

– Nu snart när jag får tag på dej, då ska jag banka skiten ur dej. Och skyll dej själv om du ramlar ner. Du kommer

slå dej rejält när du når marken.

Amir svarar inte. Tänker att det är mjuk gräsmatta under dem.

Marre och Fille skyndar på klättrandet och är snart ikapp Kalle.

– Ja, vi ska slå dej så du ramlar ner, ropar Marre hotfullt och med mycket hat.

– Vi ska dra i dej så du tappar taget, ropar Fille och är lika ivrig han.

Marre klättrar förbi Kalle och ropar:

– Nu snart har vi dej din äckliga svartskalle.

– Ja, såna som du borde inte få finnas, ropar Fille med mycket avsky i

rösten.

– Du är så ful och luktar skit, säger Kalle med ett hånfullt skratt.

64 Amir svarar

Men nu vänder det i Amir. Han känner en viss trygghet med att kunna klättra högre upp i trädet. Och hittills så är han inte ens halvvägs.

– Kommer ni närmare nu så kommer jag att sparka på er, ropar han tufft.

– Skit på dej, ropar Fille.

– Ja, och du skulle bara våga, säger Marre.

– Jag kommer sikta på era händer. Och kanske blir det du Marre, som blir först med att ramla ner.

– Ta dej i röven, säger Marre argt, din lilla turkapa.

Amir fortsätter:

– Ramlar ni ner härifrån kommer det göra riktigt ont. Men om jag klättrar högre, mycket högre, då kommer det göra så ont så ni kommer skrika mycket högt.

65 Får inte bli rädd

Egentligen är Amir mycket rädd. Både för pojkarna och för att själv ramla ner. Men det får inte finnas någon rädsla. Det går inte. Han måste vinna den här matchen, det här slaget.

Han fortsätter klättra.

Mobbarna klättrar efter.

Amir slutar titta ner. Han fortsätter

bara klättra, och han fokuserar stort på grenarna som han klättrar i. De får inte vara för tunna. Det är bara de tjocka som gäller. Innan han klättrar ett kliv känner han ordentligt på grenen att den kommer att hålla.

Snart är han så högt upp i trädet att det börjar svaja av att grenarna är tunnare och mjukare. Och nu väljer han att inte klättra högre.

66 Mobbarna

fegar ur

Han tittar ner och förvånas av att de tre idioterna inte har fortsatt klättra. Kalle och Fille verkar till och med ha gett upp och är nu på väg att klättra ner.

De ropar upp till Amir att de nu väljer att klättra ner. Och de kommer fortsätta ha koll på honom från marken. De säger också att de kommer vänta ut honom.

Och sedan när han kommer ner, då ska han få så mycket stryk att han inte kommer klara stå på sina ben.

Amir väljer att vänta med att klättra ner. Han kan också vänta ut dem. Sedan får de väl se vem som kan klara vänta längst.

Han tänker också att han kan lyssna efter ljud från människor som går förbi, och då kan han ropa på hjälp.

Men det kommer ingen som går förbi. Och snart ger mobbarna upp och går därifrån. Amir ser att de bara går iväg, utan att säga något mer till honom. Och bara detta blir en riktigt stor seger

för honom.

Han tänker att han, för säkerhets skull, ska vänta en liten stund till innan han klättrar ner. Ifall om idioterna kommer tillbaka.

67 Svajar

Otäckt

När han har väntat ännu en stund

känner han hur det börjar svaja alltmer i trädet. Det blåser upp och han får hålla i sig mer.

Och nu funderar han på om det inte vore bäst att klättra ner. Men han blir osäker och rädd. Tänk om han får problem med att klättra ner? Det kanske till och med blir svårare att klättra när trädet svajar otäckt?

Han gör ett försök att börja klättra ner. Men vips så missar han en gren med foten och blir hängande i armarna.

Han blir förstås skiträdd. Tittar ner och blir än mera rädd. Och det är så himla långt ner till marken. Säkert mer

än tio meter.

Han väljer att vänta en stund till. Men det blir bara än mera blåsig. Och nu blir han stel som en pinne.

I nästa tanke känner han att han inte vågar klättra ner, när grenen han håller i svajar så otäckt.

Han tänker lite till och kommer fram till att det kanske kommer lugna ner sig om en stund. Ja, han kan vänta en stund och hoppas på att det slutar blåsa. Sedan kan han lätt som en plätt klättra ner.

Han väntar och väntar, samtidigt som det blåser allt mer. Och trädet svajar som den värsta åkattraktionen inne på

nöjesparken Liseberg.

Och han tänker: Denna åkattraktion som nog alla, precis alla, gärna skulle vilja åka, men som ingen kommer levande ifrån. Det här är som dödsåkattraktionen.

68 Måste säkra upp

I nästa sekund tänker han på vad pappa skulle ha gjort, nu i hans situation. Om pappa hade hängt här nu, mer än tio meter upp i ett träd, och i denna blåst. Vad skulle han ha gjort – förutom att ha försökt klättra ner? Fast det som känns som att det inte går nu. Det är för farligt, riskabelt, att klättra ner.

Och i nästa sekund tänker han att han måste binda fast sig. Han skulle behöva ... ett säkerhetsbälte, som i bilen. Helst också en livlina, som de har på cirkusar.

Men hur ska han göra detta, och nu?

Men så kommer han på att han ju har ett skärp om midjan, i byxorna.

Han behöver knäppa upp spännet i skärpet och sedan direkt igen spänna fast skärpet runt grenen han klänger sig fast i.

Skulle han tappa taget om grenen, hålls han kvar av skärpet.

När han är klar tänker han att så här skulle nog säkert både pappa och

mamma ha gjort.

Och tårarna kommer. Massor med
tårar.

69 Någon måste komma

Han måste hänga kvar så här i grenen
fram tills någon kommer förbi.

Han tänker att pappa och mamma

kanske snart kommer ut för att leta efter honom.

Efter en stund kommer en man i fyrtioårsåldern som är ute med sin hund. Men Amir råkar titta åt ett annat håll och märker inte mannen med hunden.

Men snart hör han en moped köra i närheten. Då sätter han igång att ropa. Och han ropar så högt han orkar och flera gånger.

Han lyssnar och är mycket koncentrerad som fokuserad. Och till hans stora lycka hörs det som att mopeden stannar en bit bort.

Han ropar då ännu mer och ännu högre, och flera gånger.

Och strax ser han mopeden komma mot trädet som han klättrat upp i.

Han ropar och ropar.

Men mopeden kör bara förbi. Det är som om den som kör inte hör honom.

Strax därefter kommer två cyklar.

Och han ropar igen:

– Hej! Kan ni hjälpa mej? Jag är här uppe! I trädet!

Det är en man i fyrtioårsåldern med sin dotter på åtta år.

De stannar nedanför och tittar upp på Amir, och blir mycket förvånade. Hur

kan en liten pojke hänga i en gren högt
upp i en stor björk och i denna blåst?

70 Hjälp kommer

Amir, man och hans dotter, ute

De kliver av cyklarna.

Mannen ropar upp till Amir och
hälsar.

Han funderar ut flera möjliga sätt att hjälpa pojken: Han kan ringa efter räddningstjänsten, så kommer de dit med en kranbil som kan hissa upp en korg med en lift, upp till Amir och att han då bara kan kliva i korgen och bli hissad ner till marken.

Men i nästa stund tänker han, att det kan nog ta minst tio minuter att få hit räddningstjänsten, plus den tid det tar att åka iväg och få tag på en telefon. Ja det kan ta upp till tjugo minuter innan pojken får hjälp.

Ska han då bara lämna honom kvar själv där uppe, vind för våg, högt uppe

i ett svajande träd?

Nej, så klart inte. Det går inte. Och om pojken inte orkar hänga kvar i grenen – då står hans liv på spel.

Och inom tjugo minuter kan det komma att blåsa ännu mer.

Nej, pojken har förstås själv klättrat upp och kan säkert också klättra ner igen, och med hans hjälp och stöd. Pojken har nog också blivit rädd och fastnat i en form av låsning.

Det bästa är att nu snabbt bara klättra upp till honom, pusha och hjälpa honom att våga klättra ner.

Mannen ropar till Amir och säger att

han nu direkt kommer upp till honom.

71 Hjälper

Amir

Mannen har också ett skärp på sig som han spänner fast runt Amirs skärp.

Först hjälper han Amir att spanna loss sitt skärp från grenen och spanna det bara runt sin midja. Därefter

spänner han fast sitt skärp runt Amirs skärp.

Och snart sitter de fast med sina skärp i varandra.

Nu kan de klättra ner tillsammans och om Amir tappar taget om grenen hänger han ändå kvar i mannen med sitt skärp.

Amir är mycket imponerad över mannens handlande och säger att exakt så skulle hans pappa också ha gjort.

Mannen undrar varför och hur Amir har hamnat här långt upp i ett träd.

Amir förklarar och berättar om mobbarna.

Mannen säger att han har vunnit över mobbarna. De vågade inte klättra högre, än vad de gjorde. Och de valde att lämna platsen, björken.

De är riktiga fega kryp allihop, som flera stycken vågar ge sig på en enda, ensam, liten, nästan försvarslös ...

Men Amir var tuff och vågade försvara sig med att klättra superhöggt upp i ett träd.

Ja, detta fick till och med bli hans räddning.

Men så kom mannen in i bilden och fick bli resten av Amirs räddning.

– Du är så tuff och modig Amir. Och

nu så måste du, med min hjälp så klart, våga klättra ner.

Amir nickar instämmande.

– Jag kan klättra ner själv, cykla hem och ringa efter räddningstjänsten. Men det kommer att ta upp till säkert en halvtimme, från nu, innan dom kan hissa ner dej i en korg.

Amir nickar igen.

– Men om du vill och vågar, så står vi nere på marken om bara några minuter. Och jag ska hjälpa dej ...

Mannen håller en arm runt Amir och låter honom få vila sina armar en stund innan de börjar klättra ner.

Men snart klättrar de steg för steg neråt, samtidigt som de struntar i både blåsten och att det svajar.

Strax är de nere på marken.

Amir gråter och kramar om mannen.

– Du är min hjälte, säger han. Jag vågade inte klättra ner. Men med din hjälp gick det bra.

MÅSTE FÅ
ETT SLUT

72 Får hjälp
hem

Amir, man och hans dotter, och familj,
ute och hemma

Amir Får hjälp av mannen och hans dotter med att de följer honom hem.

Ända fram till porten.

De leder sina cyklar och Amir promenerar.

– Som vi har pratat om, Amir, så måste all mobbning mot dej sluta. Jag äger närbutiken här bortanför skolan. Om du behöver min hjälp mer kan du bara fråga efter mej där. Fråga efter Roger, så hjälper butikspersonalen dej att komma i kontakt med mej.

– Ja, tack, vad snällt. Men tror du att du kan hjälpa mej ... med mobbarna?

– Ja, och när ingen annan tycks klara

det, så gör det mej extra mycket upprörd.

– Ja ...

– Amir, och Hassan i efternamn, var det väl som du heter?

– Ja, och jag bor på Timmermansvägen trettio två b, högst upp till höger.

Innan Roger och Stina cyklar iväg lovar Amir att inte låta sig skrämmas upp i träd något mer. Det är helt vansinnigt. Det kunde ha gått riktigt illa. Han kunde ha ramlat ner och slagit sig ordentligt. Ja, till och med dött.

Amir tackar än en gång för att mannen räddat honom.

73 Blir rastlös

Och väl hemma igen undrar mamma var han har varit i så många timmar. De har varit oroliga för om det har hänt något.

Han berättar om allt.

Mamma blir glad för att det har gått så bra, som det gjort. Och att han fått så fin hjälp av mannen och hans dotter.

Hon säger också att de måste göra något åt denna mobbning. Den kan inte få fortsätta.

Fast det gäller förstås all mobbning, vare sig det är Amir eller någon annan som ofredas.

Inne på sitt rum blir Amir snart rastlös. Och efter middagen bestämmer han sig för att våga gå ut en sväng igen. Han vill gå hem till Hampus och Ralf och fråga om de kan göra något kul.

Hampus är inte hemma. Förmodligen så har hela familjen redan hunnit åka iväg på sin semester. De skulle visst ut och campa.

Men Ralf är hemma. De tar med sig fotbollen och går ut för att sparka boll en stund.

Innan de går ut ber de Ralfs pappa att han ska hålla utkik efter dem. Han kommer kunna se dem från fönstren i vardagsrummet och ett av sovrummen. Och om de inte syns därifrån, då har det hänt dem något.

Ralfs pappa är redan arg och upprörd på pojkarna. Han lovar att släpa med sig dem till polisstationen, om de hittar på några fler elakheter. Han vet att polisen inte får bura in barn ... Fast någonting kommer de bli tvungna att göra. För nu räcker det ...

Amir och Ralf håller sig i närheten av Ralfs hus, på en mindre gräsmatta och

sparkar bollen till varandra. Det är kul, fast inte lika roligt som att spela match med flera spelare.

Efter en stunds sparkande med bollen bestämmer de sig för att gå och ringa på hos Johanna eller någon av de andra flickorna som de brukar vara med. Kanske så vill de vara med och sparka boll.

MOBBARNA

IGEN

74 Springer

för sitt liv

Amir och mobbare, ute

Fast de hinner inte hem till Johanna

innan mobbarna dyker upp. Hon bor i ett hus en bit bort.

Mobbarna springer fram mot dem. Fast Ralf hinner se dem innan de får tag på Amir. Och han skriker:

– Spring Amir! Mobbarna kommer.

Som ett blixtnedslag rycker Amir till och börjar springa av all kraft. Han vet inte åt vilket håll eller vart han ska. Han måste bara springa. Kanske gäller det på liv och död nu.

Han vänder huvudet och kroppen något och tittar snabbt bak över axeln. Och snabbt kan han räkna till fem pojkar som är efter honom. Inte lika

många, som förut en gång vid borgen,
men säkert minst lika arga.

Han springer och springer.

Men mobbarna är hela tiden tätt
bakom.

Får han håll nu är det kört.

Och bakom honom hörs en massa
hatord av tillmälen ropas:

- Ditt lilla turkäckel!
- Vänta du bara tills vi får tag på dej.
- Ja, då ska vi göra mos av dej.
- Inte ens dina föräldrar kommer
känna igen dej.
- Amir, du ska få så mycket stryk!

Amir ser en flicka i sin ålder, och

med en cykel en bit framför. Av nyfikenhet har hon stannat till för att se efter vad som händer.

Han ropar till henne:

– Snälla, låna mej din cykel!

Hon förstår allvaret och väntar in honom.

75 På flykt igen

Han tar i än mer och ökar farten ytterligare. Hinner sätta sig på hennes cykel och cyklar snabbt iväg.

Hon har tre växlar på den och den låg i den lättaste. Amir hinner få upp farten, växlar upp och drar ifrån pojkarna rejält.

Från det att han hinner sätta sig på

cykeln har han max tre sekunder på sig innan Kalle, som springer i täten bland mobbarna, skulle ha fått tag på honom.

Och flickan är den ena av dem som kom till borgen tidigare i dag.

Han vet vem hon är och han kan lätt kolla upp hennes adress i skolans telefonkatalog. Och för att få veta hennes namn och vilken klass hon går i, kan han titta i skolkatalogen.

Även kalle ökar farten. Han verkar helt fast och bestämd om att få tag på Amir.

Fast cykeln räddar Amir denna gång. Och han går än en gång segrande, eller

kanske mer levande ur det här. Denna kris – katastrof. Ja, kanske till och med mordförsök. I alla fall misshandel. Grov misshandel. Och av flera stygga och onda pojkar.

Han är nu så rädd att han inte vet vart han cyklar, åt vilket håll eller vart han vill. Det enda som betyder något nu är att han cyklar och att han hela tiden ökar avståndet till mobbarna.

Efter en bra bit vågar han slappna av och lugna ner tramptagen. Han har ett rejält flås och behöver hämta andan.

Och nu händer något underligt. Han får en idé, och den kommer som en blix

från klar himmel. Han behöver en ny, en till kompis, en som är äldre, mycket äldre, som till och med kan skydda honom, när det behövs. Som låtsaskusinerna i Göteborg.

Ja, så är det så klart. Han behöver en kompis som är minst några år äldre än han själv.

Men hur hittar man en sådan?

Eller vänta ... Han behöver så klart en bror. Han har två småsyster, men behöver en storebror – låtsasstorebror.

Men var hittar man en sådan? Och var ska han börja leta?

LITE MER

OM MIG

Skriva böcker

Jag Roy Panen tycker det är kul att skriva böcker. Och att släppa fantasin helt fri gör det ännu roligare.

När jag skriver på en boktext har jag som oftast tidigare funderat och tänkt mycket kring handlingen i boken.

Och bra idéer får jag när jag är ute på promenader i naturen, eller har ett tråkigt jobb att utföra på mitt arbete.

Och när jag kommer hem, på kvällen, försöker jag tänka fram text för alla mina tankar och funderingar kring handlingen i boken.

Lärare och snickare

Jag är utbildad lärare i svenska och svenska som andraspråk på gymnasienivå.

Men innan jag blev lärare var jag snickare: byggnadssnickare, möbelsnickare och maskinsnickare.

Och som lärare arbetade jag i grundskolans årskurser 4-9. Jag undervisade i svenska, svenska som andraspråk, särskilt undervisningsstöd för elever med särskilda behov, biblioteksansvarig, och som obehörig slöjdlärare.

Det blev för jobbigt att vara lärare, så jag valde att sluta. Jag gick tillbaka till mitt tidigare yrke som snickare.

Gratis böcker

Lite senare började jag skriva böcker.

Och jag startade ett eget bokförlag.

Fast det har gått lite trögt med bokförsäljningen och utlåningen.

Det är svårt att hitta nya läsare. Fast jag tycker själv att alla mina böcker är intressanta och spännande, och borde nå ut till många läsare.

Jag vill och önskar ha många läsare. Och jag fick idén om att själv distribuera/dela ut mina böcker på min hemsida panen.se, för gratis läsning och lyssning.

Alla som vill får läsa och lyssna på mina böcker – GRATIS.

Ge ett bidrag

Den som vill och kan får gärna ge ett bidrag till mitt bokförlag, kanske en tia eller mer. På panen.se finns ett postgironummer till min bank, om man vill skänka en slant.

Tusen tack till dig, på förhand.

Skriva på heltid

Jag skriver böcker på min fritid, men vill så gärna börja skriva på heltid. Fast när jag går i pension 2031, då blir jag nog en glad pensionär och kan skriva böcker 24/7.

Nu vet du lite mer om mig.

Ha det gott och ta hand om dig.

Kramar från din vän

Roy Panen